

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa „E.(...)” – Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko W. D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2010 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 marca 2010 r., sygn. akt X Ga (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 5 marca 2010 r. oddalił wniosek pozwanego o uzupełnienie wyroku tego Sądu z dnia 22 lutego 2010 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 15 października 2009 r. oraz sprostował z urzędu wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 lutego 2010 r. przez wpisanie sygnatury akt Sądu Rejonowego w P. „V Gc (...)” zamiast „IX Gc (...)”. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że pozwany złożył odpowiedź na apelację w terminie przewidzianym w art. 372 k.p.c. do niewłaściwego sądu. Odpowiedź ta, zawierająca m. in. wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, została przekazana do sądu

właściwego po upływie terminu. W związku z tym Sąd Okręgowy w wyroku oddalającym apelację nie zamieścił rozstrzygnięcia o kosztach.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 marca 2010 r., w którym podniósł, że wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd w ogóle nie orzekł w rozstrzygnięciu kończącym postępowanie w sprawie o kosztach procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W odniesieniu do odpowiedzi na skargę kasacyjną, wniesioną po upływie przewidzianego do dokonania tej czynności terminu i zawierającej wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, panuje zgodna opinia, że wniosek ten traktuje się jako niebyły i koszty nie są zasądzone (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2001 r., III CKN 116/01, niepubl.). W ten sposób brak zasądzenia kosztów jest swoistą sankcją za wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną po upływie ustawowego terminu. Takie rozumowanie pozostaje aktualne w odniesieniu do wniosku o zasądzenie kosztów zawartego w odpowiedzi na skargę apelacyjną (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 3/10, niepubl.). W rozważanej sytuacji znajduje zastosowanie art. 167 k.p.c., zatem czynność dokonana przez stronę po upływie terminu ustawowego jest bezskuteczna. Zgodnie z art. 109 § 1 k.p.c., roszczenie o zasądzenie kosztów wygasa dopiero wtedy, gdy wniosek o ich zasądzenie nie zostanie zgłoszony do czasu zamknięcia rozprawy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że taki wniosek może zostać zgłoszony ustnie na rozprawie apelacyjnej. Można zatem stwierdzić, że wniosek o zasądzenie kosztów może zostać zgłoszony od wniesienia odpowiedzi na apelację aż do zamknięcia rozprawy apelacyjnej. Jeżeli jednak wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego został zamieszczony wyłącznie w odpowiedzi na apelację wniesionej z uchybieniem terminowi określonym w art. 372 k.p.c., jest on bezskuteczny.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).